

ตลาดหลักทรัพย์ฯ มอบรางวัล ผลงานวิจัยด้านตลาดทุนไทย

ดร.ภากร ปีตธวัชชัย กรรมการ และผู้จัดการ และ ดร.ศรพล ตูลยะเสถียร รองผู้จัดการ หัวหน้าสายงานวางแผนกลยุทธ์องค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มอบรางวัล งานวิจัยในโครงการสนับสนุนทุนวิจัยด้านตลาดทุน ประจำปี 2566 ได้แก่ รางวัลผลงานวิจัยดีเด่น นายธิติวรรักษ์ เศรษฐแสงศรี คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หัวข้อ “Sustainability index and cost of debt : evidence from ASEAN market” และรางวัลงานวิจัยดี ได้แก่ นายนรเศรษฐ ศรีธานี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หัวข้อ “How does ESG affect listed family firms’ performance?” ผลงานวิจัยที่ได้รับรางวัลเกียรติคุณ รางวัลนักวิจัยรุ่นใหม่ และรางวัลงานวิจัย

ด้านความยั่งยืน และได้รับมอบทุนสนับสนุนการทำวิจัย 10 ทุน แก่อาจารย์เพื่อทำงานวิจัยตลาดทุนไทย ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ดร.ภากร ปีตธวัชชัย กรรมการ และผู้จัดการ ตลาดหลักทรัพย์ฯ กล่าวว่า ตลาดหลักทรัพย์ฯ สนับสนุนทุนวิจัยมา 13 ปีต่อเนื่อง ขณะเดียวกันได้อำนวยความสะดวกให้การทำการวิจัย ได้แก่ ให้บริการ Capital Market Research Platform บนระบบ Cloud ที่มีทั้ง Virtual Machine และ โปรแกรมต่างๆ ที่เอื้อให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงและทำงานวิจัยได้ตลอดเวลา ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาพัฒนาฐานข้อมูลเพื่องานวิจัยในด้านต่างๆ เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลในการจัดทำงานวิจัยด้านตลาดทุน รวมทั้งจัดสัมมนาต่างๆ เพื่อเป็นเวทีนำเสนอผลงานวิจัยใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนมุมมอง และได้เชิญ

ผู้เชี่ยวชาญจากหลายๆ ด้านเข้ามาร่วมให้ความเห็นและแนะนำผู้วิจัยให้เข้าใจถึงกระบวนการทำงานและการใช้ข้อมูล

ในปีนี้มีสถาบันการศึกษา 16 คณะ จาก 14 สถาบัน ส่งหัวข้องานวิจัย เข้าร่วมโครงการรวม 41 หัวข้อ มีผลงานที่ผ่านการพิจารณา รวม 6 รางวัล คือ รางวัลผลงานวิจัยดีเด่นด้านตลาดทุน 1 รางวัล รางวัลผลงานวิจัยดีด้านตลาดทุน 1 รางวัล และรางวัลประกาศเกียรติคุณ 4 รางวัล และรางวัลพิเศษอีก 2 รางวัล คือ “รางวัลนักวิจัยรุ่นใหม่” ที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้มีแรงกระตุ้นและมีแรงบันดาลใจในการมีส่วนร่วมในการผลิตงานวิจัยด้านตลาดทุน 1 รางวัล และ “รางวัลงานวิจัยด้านความยั่งยืน” ที่มุ่งส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา หันมาให้ความสนใจและผลิตงานวิจัยด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้นในรั้วมหาวิทยาลัย

แก้ปัญหา'เหลื่อมล้ำ' มองโลกแล้วย้อนดูไทย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) ร่วมกับ 101 PUB จัดเสวนา หัวข้อ “โฉมหน้าใหม่ของความเหลื่อมล้ำ” เมื่อช่วง บ่ายวันที่ 18 ก.ย. 2566 ที่ผ่านมา โดย ธนศักดิ์ เจนมานะ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉายภาพความเหลื่อมล้ำ นับตั้งแต่ปี 2363 ซึ่งโลกเข้าสู่ยุคทุนนิยม ในยุคแรกๆ ความเหลื่อมล้ำส่วนใหญ่เป็นเรื่องของช่องว่างระหว่าง ประเทศ ต่อมาช่องว่างนี้ก็ลดลงเรื่อยๆ ส่วนทางกับ ความเหลื่อมล้ำที่เป็นเรื่องภายในของแต่ละประเทศที่มี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะที่เห็นได้ชัดตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา

กล่าวคือ หากเลือกเกิดได้ ในปี 2363 หลายคนอาจขอเลือกเกิดในอังกฤษดีกว่าเกิดในไทย แม้ การเกิดในไทยจะได้เกิดในครอบครัวฐานะร่ำรวยก็ตาม แต่หากเป็นยุคปัจจุบันจะเลือกเกิดที่ประเทศใดก็ได้ผล ไม่แตกต่างกันตรงไปที่เกิดเป็นคนรวย อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ความเหลื่อมล้ำภายในประเทศเพิ่มขึ้นก็มา จากปัจจัยระดับโลก เช่น บริษัทข้ามชาติมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ความท้าทายคือในขณะที่แต่ละ ประเทศต้องการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำภายใน ประเทศของตนเอง แต่การแก้ไขนั้นต้องทำไปพร้อม กันทั้งโลก เช่น การเก็บภาษีบริษัทข้ามชาติ

“ข้อมูลของไทย อันนี้คือข้อมูล GDP (ผลิตภัณฑ์มวลรวม) เราแบ่งได้เป็นรายได้ 2 ประเภท รายได้ของแรงงาน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินโอที จนไป ถึงเงินสมทบกองทุนประกันสังคมของนายจ้าง อันนี้ เรานับเป็นรายได้ของแรงงาน อีกส่วนกลับคือรายได้ ของทุน ค่าเช่า กำไร ดอกเบี้ย ถ้าเราดูเทรนด์ระยะยาว ตั้งแต่ปี 1970 (2513) พลวัตมันค่อนข้างชัดเจน

ว่าสัดส่วน GDP ที่ตกไปอยู่กับเจ้าของทุนมันมากขึ้นเรื่อยๆ ในระยะยาวตั้งแต่ปี 1970” อาจารย์ ธนศักดิ์ กล่าว

สมบัติ บุญงามอนงค์ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิ กระจกเงา นิยามความเหลื่อมล้ำด้วย 3 คำ คือ 1.ล้ำ หมายถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เช่น การผลิตเนื้อปลาแชลมอนจาก หองแล็บ การพัฒนาสัญญาณโทรศัพท์มือถือ 5.5G ฯลฯ 2.ล้ำ หมายถึงคนอีกมากต้องรอเล่น เช่น เมื่อ โดจจะปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ หรือคุณภาพชีวิตจะเป็น อย่างไร คนเหล่านี้แบกภาระจนเหนื่อยล้า ทำการ ผลิตให้กับคนในกลุ่มล้ำ และมักต้องมีอาชีพที่ 2 เป็นรายได้เสริม

และ 3.ล้า หมายถึงคนที่ถูกล้า เช่น คนไร้ บ้านที่อยู่อาศัยตามข้างถนน ซึ่งจำนวนไม่น้อยไม่ได้ มีฐานะยากจนมาตั้งแต่แรก ในอดีตคนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นแรงงานหรือ ผู้ประกอบการ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สังคมมีความล้ำขึ้น และเป็นคนที่เคยหวังว่าตนเองจะกลายเป็นกลุ่มล้ำ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ล้ำ จากนั้นก็เป็นกลุ่มคนที่เคยล้ำ สุดท้ายเมื่อล้ำจนหมดแรงก็กลายเป็นกลุ่มถูกล้า โดย เมื่ออายุมากขึ้นและขีดความสามารถในการผลิตลดลง

ถึงจุดนั้นก็นำมาซึ่งการถูกเลิกจ้าง

สมบัติ กล่าวต่อไปถึงโครงการ “จ้างวานข้า” ที่เริ่ม หางานให้คนไร้บ้านทำ จ่ายค่าจ้างวันละ 500 บาท โดยกำหนด

คุณสมบัติของคนที่จะมาทำงานกับโครงการว่าต้องมีอายุ 60 ปีขึ้นไป อายุมากที่สุดที่เคยพบคือ 78 ปี จ้างแม้กระทั่งผู้ปวยความจำเสื่อมหรือคนเป็นอัมพาตใช้แขนได้เพียงข้างเดียว พยายามกันอย่างเต็มที่เพื่อหาคนที่คนเหล่านี้สามารถทำได้ อย่างไรก็ตามโครงการก็เคยรับคนอายุน้อย เนื่องจากไม่สามารถหาคนได้เพราะอายุเกินกว่าที่บริษัทต่างๆ ได้ตัดป้ายประกาศรับสมัครงานไว้ แม้จะพยายามแล้วเพราะอยากมีงานทำเพื่อให้ชีวิตมีคุณค่าก็ตาม

“ผมถามเวลาคุณไปเห็นป้ายโฆษณารับสมัครงานตอนนี้ คุณเห็นป้ายอายุใหม่ครบว่าไม่เกินเท่าไร? ล่าสุด 35 ปี ผมพูดนี้เวทีที่ 2 แต่อาจจะจะมีเหตุผลในบางงาน ผมไม่คิด แต่ว่าการที่ปล่อยให้ประกาศงานว่ารับสมัครคนอายุเท่าไร หนุ่มๆ สาวๆ อายุจนถึง 35 ปี ผมบอกเลยนี่เป็นอาชญากรรม ผมจ้างคนจ้างวานเข้า จ้างคนแก่ ล่าสุดผมจ้างผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นโรคซึมเศร้า แล้วเขาพยายามมาก เขากินยา ไปหาหมอรักษาต่อเนื่อง เขาซึมเศร้าอยู่หลายปีแล้ววันหนึ่งเขาดีขึ้น เขาบอกว่าต้องการหางาน เขาคิดจะหางาน อายุเขา 38 ปี เขาหาสมัครงานไม่ได้” สมบัติ กล่าว

วิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ ผู้อำนวยการมูลนิธิชีววิถี ยกตัวอย่าง “การส่งเสริมการแข่งขันและป้องกันการผูกขาดทางการค้า” เปรียบเทียบในขณะประเทศไทย แม้การควบรวมหรือซื้อกิจการจะทำให้มีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 80 ก็ยังสามารถทำได้ แต่ในต่างประเทศ เช่น เยอรมนี บริษัทแห่งหนึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในธุรกิจค้าปลีกร้อยละ 11 จะไปควบรวมกับอีกบริษัทที่มีส่วนแบ่งตลาดในธุรกิจเดียวกันร้อยละ 24.6 รวมกันแล้วสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 35.6

แต่ก็ถูกขัดขวางโดยคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เพราะเข้าข่ายลดการแข่งขัน อีกทั้งยังมีการอธิบายโดยละเอียด เช่น พื้นที่หนึ่งเคยมีห้าง 3 แห่ง หากเหลือเพียงแห่งเดียวเท่ากับผู้บริโภคไม่มีทางเลือก หรือที่ สหรัฐอเมริกา บริษัทหนึ่งมีส่วนแบ่งตลาดกลุ่มร้านสะดวกซื้อร้อยละ 5.9 ไปขอซื้อกิจการของอีกเจ้าซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 2.6 รวมกันแล้วแม้จะมีส่วนแบ่งตลาดเพียงร้อยละ 8.5 ก็ยังถูกห้ามทำ เป็นต้น

“สังคมในปัจจุบันโดยระบบทุนและรัฐไม่ยินยอมให้ผู้ที่มีนวัตกรรมได้แสดงบทบาท เขาอนุญาตให้เราทำได้ระดับหนึ่งระดับที่รัฐและทุนเห็นว่าจะไม่คุกคามผลประโยชน์ของเขา สังคมไทยมาสู่ยุคที่วุ่นๆ-สาว ผู้ประกอบอาชีพใหม่ๆ นักธุรกิจรุ่นใหม่ที่หลายเข้ามาสู่ตลาด เข้ามาสู่การค้าทำได้ยากขึ้น” ผู้อำนวยการมูลนิธิชีววิถี กล่าว

นพ.สมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์ ประธานกรรมการมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ กล่าวว่า ปัญหาใหญ่ของนโยบายลดความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย คือมีแต่แผน (Program) แต่ขาดนโยบายการสร้างระบบ (System) ที่เป็นธรรมในสังคม อีกทั้งรัฐยังไม่รู้ร้อนรู้หนาวและสังคมก็ไม่มีพลังมากพอรวมถึงถูกรอบด้วยวิถีคิดบางอย่าง ทั้งนี้ ความเหลื่อมล้ำเป็นเรื่องของความรู้สึก การลดช่องว่างจะทำได้อย่างไรหากไม่มีการลดความรู้สึกเรื่องความไม่เป็นธรรม

“ความเหลื่อมล้ำของไทยไม่ใช่ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ไม่ใช่เรื่องความยากจน ไม่ใช่เรื่องรายได้ เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เรื่องของการไม่เห็นหัวกัน ไม่ใช่ปัญหาเรื่องเงินมีไม่พอหรือเงินมีไม่เท่า ผมไปประชุมที่ฮ่องกงมา เขาประชุมเรื่อง Fairer Society (สังคมที่เป็นธรรมมากขึ้น) พวกเขาบริจาคมูลนิธิที่บริจาคเงินช่วย NGO เขาพยายามตอบคำถามเรื่องนี้ แล้วประเด็นหนึ่งที่เขาพูดชัดเจนคือ สิ่งที่เรียกว่าความเป็นธรรมมันเป็นความรู้สึก” นพ.สมศักดิ์ กล่าว

ศ.ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ข้อคิดว่า “การทำความเข้าใจความเหลื่อมล้ำต้องมองเข้าไปถึงวัฒนธรรม อันหมายถึงระบบที่รับรู้ได้ว่าเราจะสัมพันธ์กับใครอย่างไร” ซึ่งวัฒนธรรมที่จรรโลงความเหลื่อมล้ำ คือการอธิบายความชอบธรรมของการจัดลำดับชั้นของอำนาจ และทำให้ชะตากรรมของคนรวมถึงปัญหาของสังคมเป็นเพียงเรื่องของปัจเจกชน

“รัฐสามารถทำการลดการเอาเปรียบอย่างสิ้นเชิงของทุนได้ สมมุติเรายกตัวอย่างสุดขั้วเลยก็ได้ รัฐบาล (พรรค) แรงงานในอังกฤษช่วงหลังสงครามโลก (ครั้งที่ 2) เขาก็ทำให้เกิดความเสมอภาคได้สูงมาก เราสามารถคิดอะไรได้เยอะแยะในตอนนี้” ศ.ดร.อรรถจักร์ กล่าว

SCOOP@NAEWNA.COM

วันพฤหัสบดี ที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2566

(https://www.naewna.com/ads_redirect.php?pid=13&id=354&url=https%3A%2F%2Fm.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3D5IYCVaQGwTc%26feature%3Dyoutu.be&stat=1)

หน้าแรก (<https://www.naewna.com/index.php>) / ข่าว Like สาระ (<https://www.naewna.com/likesara>)

แก้ปัญหาค่าเช่า
มองโลกแล้วย้อนดูไทย

@naewna_news naewnanews naewna @naewna Naewnanews - แชนแนลออนไลน์

สรุปแนวหน้า : แก้ปัญหาค่าเช่า 'เหลือมล้ำ' มองโลกแล้วย้อนดูไทย

วันพฤหัสบดี ที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2566, 06.45 น.

Tag : [แก้ปัญหาค่าเช่า](https://www.naewna.com/tags/แก้ปัญหาค่าเช่า) (<https://www.naewna.com/tags/แก้ปัญหาค่าเช่า>) [สรุปแนวหน้า](https://www.naewna.com/tags/สรุปแนวหน้า) (<https://www.naewna.com/tags/สรุปแนวหน้า>)

[เหลือมล้ำ](https://www.naewna.com/tags/เหลือมล้ำ) (<https://www.naewna.com/tags/เหลือมล้ำ>)

[f](https://www.facebook.com/NaewnaOnline) (<https://www.facebook.com/NaewnaOnline>) [t](https://twitter.com/naewna_news) (https://twitter.com/naewna_news)

[LINE](https://page.line.me/hfu9282g?openQrModal=true) (<https://page.line.me/hfu9282g?openQrModal=true>)

(<https://www.youtube.com/channel/UC7d3VIqC5LvvIraCNHBFtjw>)

(<https://www.instagram.com/naewnanews>)

(<https://www.tiktok.com/@naewna?lang=th-TH>)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ร่วมกับ 101 PUB จัดเสวนาหัวข้อ **“โฉมหน้าใหม่ของความเหลื่อมล้ำ”** เมื่อช่วงบ่ายวันที่ 18 ก.ย. 2566 ที่ผ่านมา โดย **ธนสิทธิ์ เจเนมานะ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** ฉายภาพความเหลื่อมล้ำ นับตั้งแต่ปี 2363 ซึ่งโลกเข้าสู่ยุคทุนนิยม ในยุคแรกๆ ความเหลื่อมล้ำส่วนใหญ่เป็นเรื่องของช่องว่างระหว่างประเทศ ต่อมาช่องว่างนี้ก็ลดลงเรื่อยๆ ส่วนทางกับความเหลื่อมล้ำที่เป็นเรื่องภายในของแต่ละประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะที่เห็นได้ชัดตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา

กล่าวคือ หากเลือกเกิดได้ ในปี 2363 หลายคนอาจขอเลือกเกิดในอังกฤษดีกว่าเกิดในไทย แม้การเกิดในไทยจะได้เกิดในครอบครัวฐานะร่ำรวยก็ตาม แต่หากเป็นยุคปัจจุบันจะเลือกเกิดที่ประเทศใดก็ได้ผลไม่แตกต่างกันตรงไปตรงมาที่เกิดเป็นคนรวย อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ความเหลื่อมล้ำภายในประเทศเพิ่มขึ้นก็มาจากปัจจัยระดับโลก เช่น บริษัทข้ามชาติมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ความท้าทายคือในขณะที่แต่ละประเทศต้องการแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำภายในประเทศของตนเอง แต่การแก้ไขนั้นต้องทำไปพร้อมกันทั้งโลก เช่น การเก็บภาษีบริษัทข้ามชาติ

“ข้อมูลของไทย อันนี้คือข้อมูล GDP (ผลิตภัณฑ์มวลรวม) เราแบ่งได้เป็นรายได้ 2 ประเภทรายได้ของแรงงาน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินโอที จนไปถึงเงินสมทบกองทุนประกันสังคมของนายจ้าง อันนี้เรานับเป็นรายได้ของแรงงาน อีกส่วนกลับคือรายได้ของทุน ค่าเช่า กำไร ดอกเบี้ย ถ้าเราดูเทรนด์ระยะยาวตั้งแต่ปี 1970 (2513) พลวัตมันค่อนข้างชัดเจนว่าสัดส่วน GDP ที่ตกไปอยู่กับเจ้าของทุนมันมากขึ้นเรื่อยๆ ในระยะยาวตั้งแต่ปี 1970” อาจารย์ธนสิทธิ์ กล่าว

สมบัติ บุญงามอนงค์ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิกระจกเงา นิยามความเหลื่อมล้ำด้วย 3 คำ คือ **1.ล้ำ** หมายถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น การผลิตเนื้อปลาแชลมอนจากห้องแล็บ การพัฒนาสัญญาณโทรศัพท์มือถือ 5.5G ฯลฯ **2.ล้ำ** หมายถึงคนอีกมากต้องรอคิว เช่น เมื่อใดจะปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ หรือคุณภาพชีวิตจะเป็นอย่างไร คนเหล่านี้แบกภาระจนเหนื่อยล้า ทำการผลิตให้กับคนในกลุ่มล้ำ และมักต้องมีอาชีพที่ 2 เป็นรายได้เสริม

และ **3.ลิม** หมายถึงคนที่ถูกลิม เช่น คนไร้บ้านที่อยู่อาศัยตามข้างถนน ซึ่งจำนวนไม่น้อยไม่ได้มีฐานะยากจนมาตั้งแต่แรก ในอดีตคนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นแรงงานหรือผู้ประกอบการ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สังคมมีความล้ำขึ้นและเป็นคนที่เคยหวังว่าตนเองจะกลายเป็นกลุ่มล้ำ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ล้ำจากนั้นก็ไปเป็นกลุ่มคนที่เคยล้ำ สุดท้ายเมื่อสำจนหมดแรงก็กลายเป็นกลุ่มที่ถูกลิม โดยเมื่ออายุมากขึ้นและขีดความสามารถในการผลิตลดลง ถึงจุดนั้นก็เข้ามาซึ่งการถูกเลิกจ้าง

สมบัติ กล่าวต่อไปถึงโครงการ **“จ้างงานข้า”** ที่เริ่มหางานให้คนไร้บ้านทำ จ่ายค่าจ้างวันละ 500 บาท โดยกำหนดคุณสมบัติของคนที่จะมาทำงานกับโครงการว่าต้องมีอายุ 60 ปีขึ้นไป อายุมากที่สุดที่เคยพบคือ 78 ปี จ้างแม้กระทั่งผู้ป่วยความจำเสื่อมหรือคนเป็นอัมพาตใช้แขนได้เพียงข้างเดียว พยายามกันอย่างเต็มที่เพื่อหาคนที่คนเหล่านี้สามารถทำได้ อย่างไรก็ตาม โครงการก็เคยรับคนอายุน้อย เนื่องจากไม่สามารถหางานได้เพราะอายุเกินกว่าที่บริษัทต่างๆ ได้ตัดป้ายประกาศรับสมัครงานไว้แม้จะพยายามแล้วเพราะอยากมีงานทำเพื่อให้ชีวิตมีคุณค่าก็ตาม

“ผมถามเวลาคุณไปเห็นป้ายโฆษณารับสมัครงานตอนนี้ คุณเห็นป้ายอายุไหมครับว่าไม่เกินเท่าไร? ล่าสุด 35 ปี ผมพูดนี้เวทีที่ 2 แต่อาจจะมีเหตุผลในบางงาน ผมไม่ติด แต่ว่าการที่ปล่อยให้ประกาศงานว่ารับสมัครคนอายุเท่าไร หนุ่มๆ สาวๆ อายุจนถึง 35 ปี ผมบอกเลยว่านี่เป็นอาชญากรรม ผมจ้างคนจ้างงานข้า จ้างคนแก่ ล่าสุดผมจ้างผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นโรคซึมเศร้า แล้วเขาพยายามมาก เขากินยา ไปหาหมอรักษาต่อเนื่อง เขาซึมเศร้าอยู่หลายปีแล้ววันหนึ่งเขาดีขึ้น เขาบอกว่าต้องการหางาน เขาคิดจะหางาน อายุเขา 38 ปี เขาหาสมัครงานไม่ได้” สมบัติ กล่าว

วิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ ผู้อำนวยการมูลนิธิชีววิถี ยกตัวอย่าง **“การส่งเสริมการแข่งขันและป้องกันการผูกขาดทางการค้า”** เปรียบเทียบในขณะประเทศไทย แม้การควบคุมหรือข้อกิจการจะทำให้มีส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 80 ก็ยังสามารถทำได้ แต่ในต่างประเทศ เช่น เยอรมนี บริษัทแห่งหนึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในธุรกิจค้าปลีกร้อยละ 11 จะไปควบคุมกับอีกบริษัทที่มีส่วนแบ่งตลาดในธุรกิจเดียวกันร้อยละ 24.6 รวมกันแล้วสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 35.6

แต่ก็ถูกขัดขวางโดยคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าเพราะเข้าข่ายลดการแข่งขัน อีกทั้งยังมีกรณีโดยละเอียด เช่น พื้นที่หนึ่งเคยมีห้าง 3 แห่ง หากเหลือเพียงแห่งเดียวเท่ากับผู้บริโภคไม่มีทางเลือก หรือที่ สหรัฐอเมริกา บริษัทหนึ่งมีส่วนแบ่งตลาดกลุ่มร้านสะดวกซื้อร้อยละ 5.9 ไปขอซื้อกิจการของอีกเจ้าซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 2.6 รวมกันแล้วแม้จะมีส่วนแบ่งตลาดเพียงร้อยละ 8.5 ก็ยังถูกห้ามทำ เป็นต้น

“สังคมในปัจจุบันโดยระบบทุนและรัฐไม่ยินยอมให้ผู้ที่มั่งมีนวัตกรรมได้แสดงบทบาท เขาอนุญาตให้เราทำได้ระดับหนึ่ง ระดับที่รัฐและทุนเห็นว่าจะไม่คุกคามผลประโยชน์ของเขา สังคมไทยมาสู่ยุคที่ว่าคนหนุ่ม-สาว ผู้ประกอบอาชีพใหม่ๆ นักธุรกิจรุ่นใหม่ๆ หลายเข้ามาสู่ตลาด เข้ามาสู่การค้าทำได้ยากขึ้น” ผู้อำนวยการมูลนิธิชีววิถี กล่าว

นพ.สมศักดิ์ ชุณหะวัณ อดีตรัฐมนตรีสาธารณสุขแห่งชาติ กล่าวว่า ปัญหาใหญ่ของนโยบายลดความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย คือมีแต่แผน (Program) แต่ขาดนโยบายการสร้างระบบ (System) ที่เป็นธรรมในสังคม อีกทั้งรัฐยังไม่รู้ร้อนรู้หนาวและสังคมก็ไม่มีพลังมากพอรวมถึงถูกรอบด้วยวิธีคิดบางอย่าง ทั้งนี้ ความเหลื่อมล้ำเป็นเรื่องของความรู้สึก การลดช่องว่างจะทำได้อย่างไรหากไม่มีการลดความรู้สึกเรื่องความไม่เป็นธรรม

“ความเหลื่อมล้ำของไทยไม่ใช่ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ไม่ใช่เรื่องความยากจน ไม่ใช่เรื่องรายได้ เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เรื่องของการไม่เห็นหัวกัน ไม่ใช่ปัญหาเรื่องเงินมีไม่พอหรือเงินมีไม่เท่า ผมไปประชุมที่ฮ่องกงมา เขาประชุมเรื่อง Fairer Society (สังคมที่เป็นธรรมมากขึ้น) พวกเขาถามฉันที่บริจาคเงินช่วย NGO เขาพยายามตอบคำถามเรื่องนี้ แล้วประเด็นหนึ่งที่เขาพูดชัดเจนคือสิ่งที่เรียกว่าความเป็นธรรมมันเป็นความรู้สึก” นพ.สมศักดิ์ กล่าว

ศ.ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ข้อคิดว่า “การทำตามเข้าใจความเหลื่อมล้ำต้องมองเข้าไปให้ถึงวัฒนธรรม อันหมายถึงระบบที่รับรู้ได้ว่า เราจะสัมพันธ์กับใครอย่างไร” ซึ่งวัฒนธรรมที่จรรโลงความเหลื่อมล้ำ คือการอธิบายความชอบธรรมของการจัดลำดับชั้นของอำนาจ และทำให้ชะตากรรมของคนรวมถึงปัญหาของสังคมเป็นเพียงเรื่องของปัจเจกชน

“รัฐสามารถทำการลดการเอาเปรียบอย่างสิ้นเชิงของทุนได้ สมมุติเรายกตัวอย่างสุดขั้วเลยก็ได้ รัฐบาล (พรรค) แรงงานในอังกฤษช่วงหลังสงครามโลก (ครั้งที่ 2) เขาก็ทำให้เกิดความเสมอภาคได้สูงมาก เราสามารถคิดอะไรได้เยอะแยะในตรงนี้” ศ.ดร.อรรถจักร์ กล่าว

SCOOP@NAEWNA.COM (mailto:SCOOP@NAEWNA.COM)

Facebook share, Twitter, LINE Share

Facebook (https://www.facebook.com/NaewnaOnline) Twitter (https://twitter.com/naewna_news)

LINE (https://page.line.me/hfu9282g?openQrModal=true)

YouTube (https://www.youtube.com/channel/UC7d3VIqC5LvvIraCNHBFtjw)

Instagram (https://www.instagram.com/naewnanews) TikTok (https://www.tiktok.com/@naewna?lang=th-TH)